

ע"פ 1449/15 - רונן עוזיאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורם פליליים

ע"פ 1449/15

לפני:
כבוד השופט א' חיות
כבוד השופט י' עמיות
כבוד השופט מ' מזוז

המערער:
רונן עוזיאל

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז חיפה
מיום 11.01.2015 בתיק ת.פ. 30287-08-13 שנייתן
על ידי כב' השופט י' לפשיץ

תאריך הישיבה:
ט"ז בחשוון התשע"ז (17.11.2016)

בשם המערער:
עו"ד מhammad ענאבוסי

בשם המשיב:
עו"ד ררד חלאוה
שלומית אלברטונ
בשם שירות המבחן למוגרים:

פסק דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

המערער הורשע לאחר שמיית הוכחות על ידי בית המשפט המחויז בחיפה (השופט י' ליפשיץ) בביצוע תשעה מעשי שוד ובניסוין שוד אחד של סניפי בנק שונים באזורי הצפון. בשל הרשעתו בעבירות אלה גזר עליו בית המשפט המחויז 8.5 שנות מאסר בפועל ומאסר מוותנה. הערעור שבפנינו מופנה נגד גזר הדין בלבד וכן קובל המערער על חומרת העונש.

1. מעשי השוד וניסוין השוד שבהם הורשע המערער בוצעו על ידו במהלך תקופה בת ארבעה חודשים (בין 20.3.2013 ל-15.7.2013) והתאפיינו בשיטה דומה לפיה, בהתמצית, היה המערער מגיע לסניפי בנק שונים באזורי הצפון (יוקנעם, רמת ישן, בנימינה וזכרון יעקב), ניגש לפקידות הבנק כשהוא חובש כובש מצחיה ומרכיב משקפי שמש ומציג בפניהם פתק בו נכתב כי הוא דורש לקבל כספים. בחלק מהמקרים נכתב בפטק כי מדובר בשוד ובאחד מהמקרים (האישום העסקי) העידה פקידת הבנק הרלוונטי כי נכתב בפטק גם - "זה שוד יש לי אקדח". בחלק אחר של המקרים נכתב בפטק כי המערער זוקק לכסף לרכישת תרופות ובמקרה אחד (האישום השישי), אשר לגבי הורשע המערער בניסוין שוד, הוא עזב את המקום לאחר שהפקידה לא נעantha לבקשתו ושאלת אותו מספר פעמים לרצונו. הסכום הכולל שנטל המערער בעקבות מעשי השוד שביצע כאמור הגיע ל-113,000 ש"ח.

2. בגין הדין קבע בית המשפט המחויז מתוך ענישה אחיד לכל אחד מאירועי השוד והעמידו על טווח שבין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, לכל אישום. עוד קבע בית המשפט כי מתוך זה הולם גם את עבירת הניסוין. בגיןו עונש אחד לכל האירועים יחד ונדרש בית המשפט למכלול השיקולים הרלוונטיים ובهم מצוקתו הכלכלית של המערער ומצבו המשפחתית (גירוש פומים ללא ילדים). בכל הנוגע למצבו הרפואי של המערער התייחס בית המשפט לטענתו כי הוא חוללה בסרטן ונזקק לתרופה, כפי שאף נכתב בחלק מהפתרונות שהוצעו לפקידי הבנק כמפורט לעיל, אך לאחר שבנתה את המסמכים הרפואיים שהוצעו הגיע בית המשפט למסקנה כי בוגד לטענת המערער אין כל אינדיקציה למחלת הנטענת וכי גם רשותות שב"ס אין מודעות לכך שהמערער סובל ממנה. בית המשפט הוסיף והתייחס בגיןו כי המערער הפלילי של המערער ולהרשעתו בשנת 2003 בעבירות מס אשר בגין ריצה עונש מאסר קצר יחסית, במצוותו כי המערער לא למד את לקחו ושב ופנה לדריכים פליליות לצורך השגת כספים. לפחות שקל בבית המשפט את העובדה כי על פי תעודת הערכה שניתנה לערער במהלך מהלך מעצרו הוא אכן מאופיין בקיום התנהלות אלימה. בהינתן מכלול הטעמים שאוותם ממנו גזר, כאמור, בית המשפט המחויז על המערער עונש מאסר בפועל בן 8.5 שנים החל מיום מעצרו (22.7.2013).

למען שלמות התמונה יציין כי לאחר מתן גזר הדין נושא הערעור דן, נגזרו על המערער בבית משפט השלום בחיפה 12 חודשים מאסר בפועל (מתוכם שישה חודשים בחופף לעונש שנגזר על המערער בהליך נושא הערעור דן), וזאת על פי הסדר טיעון אשר בעקבותיו הורשע המערער בביצוע עבירות של גנבה בידי עובד וקבלת דבר במרמה במועדים שקדמו לביצוע העבירות נושא ההליך דן.

3. בערעור שהגיש טווען המערער כי שגה בית המשפט בכך שקבע מתוך עונש נפרד לכל אחד מאירועי השוד וכי מדובר במסכת עובדתית אחת אשר בגיןה היה עליו לקבעו מתוך עונש אחד. עוד נטען כי בקביעת מתחם העונש ההולם לא ניתן בית המשפט משקל מספיק לעיקרון ההלימה שכן המערער לא נקט באלימות ולא הצדיד בנשך והנזק שנגרם בעקבות מעשיו הוא כלכלי גרידא. אשר לעונש שנגזר בתוך המתחם, שב המערער וטווען לניסיבות אישיות מקלט

ובהן מצבו הכלכלי העגום. לבסוף טען המערער כי העונש שנגזר עליו חמור בהרבה מן העונשים שางרו בתו המשפט במקרים דומים.

המדינה מצידה סומכת ידיה על גזר דין של בית המשפט המחויז וטוענת כי אין מקום להתערבות בו.

בקשת המערער נערך לראשונה בשלב הערוור תסקיר של שירות המבחן ממנו עולה כי בשונה מהטענה שהעליה בפני בית המשפט המחווזי, הוא אינו טוען עוד למצוות בריאותי קשה ומעיד על עצמו כאדם בריא. שירות המבחן ציין כי המערער קיבל אחירות על מעשיו ולטענתו ביצע את המעשים בשל מצבו הכלכלי הקשה וכפר ביצועם מתוך בושה. עוד ציין בתסקיר כי המערער נרתם להליך טיפולי בכלל, מתקיך לשבעיות רצון הממוניים ואף מהווה דמות דומיננטית בוועדת התרבות. קצינת המבחן סבורה כי עיקר הצער והחרטה שמביע המערער נובעים מהשלכות מעשו על חייו וכי משפחתו ומערכיה כי הוא זוקק להמשך עבודה טיפולית בכלל לעיבוד התכנים העומדים בבסיס העבירות. כמו כן, מליץ שירות המבחן לשcool הפחתה מסויימת בעונשו על מנת ליתן לו חיזוק ולעודדו להמשיך בתהליך השיקומי שלו נרתם.

.4. דין הערעור להידחות.

כידוע, ככל אין ערכאת הערוור מתערבת בעונשים הנגזרים על-ידי הערכמה הדינונית אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגין הדין או שהעונש שנגזר על הנאשם כמיידת שומרת מרמת העונשה הנוהגת או הרואה במקרים דומים (ע"פ 8721abo לבן נ' מדינת ישראל (28.9.2016)). המקרה דנן אינו נמנה עם המקרים החיריגים המצדיקים התערבות. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שמעשי שוד, לרבות אלה המבוצעים כמו עוניינו שלא הפעלת אלימות ממש, מחייבים עונישה חמירה ומאסר ממושך בפועל על מנת לשדר מסר עונשי מתאים (ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני, פסקה 10 (להלן: עניין שושני) והאסמכתאות שם; ע"פ 6752/10 טטרואשווili נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (5.4.2011)).

5. בעניינו ביצע המערער בתכנון מראש ובאופן שיטתי שורה של מעשי שוד מתוק רצון להציג "כספי קל". המערער מתרץ את מעשיו בכר שנקלע למצוב כלכלי קשה וסביר כי יש לשקלז זאת לכולה. אין לקבל טענה זו. קושי כלכלי אינו יכול להצדיק בשום אופן ביצוען של עבירות ממין זה או בכלל (ע"פ 4521/12 סואמי ב' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.6.2014)) ועל כן אין לראות בו נימוק להקללה בעונש. אשר לטענה כי ראוי היה לקבוע מתחם אחד לכל המעשיים כולם, גם אם איןיה לטובת המערער כי כך הוא - ואני קובעת זאת (לմבחנים השונים בהקשר זה ראו ע"פ 13/10/4910 ג'aber נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - אין בכך כדי להויעיל לו שכן בית המשפט המוחזק קבע בסופו של דבר עונש אחד לכל המעשיים ואף הסביר כי הוא עושה כן על מנת שלא לגזור עונש "דו ספרתי של שנות מאסר - תוצאה שאינה מידתית בנסיבות העניין", אליה היה מגיע אילו פסק עונש בנפרד לכל אישום ואישום.

בגזר דין מפורט ומונומך התייחס בית המשפט המחויז למכלול הנסיבות והשיקולים הדריכים לעניין, לקולה ולוחומרה, תוך שהוא מביאם כראוי והעוגש שגזר, אף שאינו מן הכללים, אינו חריג מן העניישה הנהוגת במקרים דומים בהינתן רצף המעשים וסקומי השוד (ראו והשוו: עניין שושני; ע"פ 3929/15 יצחק נ' מדינת ישראל (2.11.2015) 2(2); ע"פ 1326/14 מהาง'נה נ' מדינת ישראל (2.6.2014)). בשולי הדברים ראיינו לצין, עם זאת, כי יש לברך על המסלול השיקומי שבו החל המערער פושע לאחר מסרו ויש לקוות כי יתמיד בכך בראש ובראשונה לטובתו שלו שכן - מבלי שהייה בכך משומם הבעת עמדת כלשיי מצידנו - התמדה והצלחה במסלול זה עשויה לעמוד בזכותו בהמשך הדרך עת

יעמדו על הפרק הילכי השחרור על תנאי.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח בחשוון התשע"ז (29.11.2016).

שפט

שפט

שפטת